

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/43588 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 26 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

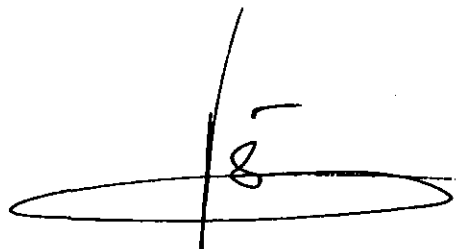
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

154-526.

Verzonden: **07 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 05/43588

V.nr.:

inzake: geboren op , van Turkse nationaliteit, wonende te
, eiser,
gemachtigde: mr. E. Arslan, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 1 juni 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 24 mei 2005 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brieven van 20 juni 2005, 7 juli 2005 en 10 juli 2005 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 30 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
2. Bij beroepschrift van 26 september 2005 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 25 oktober 2005 en nader aangevuld bij brief van 6 november 2006. Op 21 november 2005 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 15 september 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.
3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 november 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig B. Berber, tolk in de Turkse taal.
4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

1. In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.
2. Verweerder heeft laatstelijk op 19 oktober 2004 de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht om onderzoek te verrichten naar een aantal door eiser overgelegde documenten. Op 8 maart 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een individueel ambtsbericht opgesteld met de volgende inhoud:

"De door betrokkene overgelegde kopie van nûfuskaart met nummer 794079, afgegeven op 19 juli 1999 is een afschrift van een origineel document.

Het door betrokkene in kopie overgelegde vonnis uitgevaardigd op 25 april 2002 door de

AWB 05/43588

2

Staatsveiligheidsrechtbank te Malatya in zaak nummer 2002/561, is een afschrift van een vals document. Het document is op een aantal echtheidskenmerken onderzocht. In deze brief wordt niet specifiek ingegaan op elk van deze kenmerken om de gebruikte onderzoeksmethoden en -technieken te beschermen.

Het door betrokkene in kopie overgelegde opsporingsbevel van 15 oktober 2003 van de politie te Elbistan, gericht aan het Openbaar Ministerie is een afschrift van een vals document. Het document is op een aantal echtheidskenmerken onderzocht. In deze brief wordt niet specifiek ingegaan op elk van deze kenmerken om de gebruikte onderzoeksmethoden en -technieken te beschermen.

Het door betrokkene in kopie overgelegde document met nummer 19 afgegeven door de Officier van Justitie van Elbistan op 15 oktober 2003 is een afschrift van een vals document. Het document is op een aantal echtheidskenmerken onderzocht. In deze brief wordt niet specifiek ingegaan op elk van deze kenmerken om de gebruikte onderzoeksmethoden en -technieken te beschermen.

Uit onderzoek is niet gebleken dat er rechtszaken of onderzoeken tegen betrokkene lopen basis van (vermeend) terroristische activiteiten dan wel op grond waarvan betrokkene wordt gezocht.

In aanvulling hierop kan worden opgemerkt dat uit het onderzoek is gebleken dat betrokkene bekend is bij en lid was van de vroegere HADEP partij (nu DEHAP) te Elbistan/Kahramanmaraş.

Betrokkene is in 1995 bestuurslid van deze partij geweest. Zijn functie was waarnemend voorzitter.

3. Ten aanzien van voornoemd individueel ambtsbericht heeft een zogeheten REK-check plaatsgevonden. Bij brief van 11 maart 2005 is geconcludeerd dat het individueel ambtsbericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen.

4. Bij brief van 6 januari 2006 heeft de rechtbank de Minister van Buitenlandse Zaken op de voet van artikel 8:45 van de Awb verzocht om toezending van de stukken die ten grondslag liggen aan het ten aanzien van eiser uitgebrachte individuele ambtsbericht van 8 maart 2005. Bij brief van 17 januari 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken van het ambtsbericht aan de rechtbank toegezonden en met een beroep op artikel 8:29, eerste lid, van de Awb verzocht om beperkte kennisneming van bepaalde gedeelten van de stukken.

5. Bij beslissing van 15 mei 2006 heeft de rechtbank bepaald dat de beperking van de kennisneming van bepaalde gedeelten van de stukken gerechtvaardigd is. Partijen hebben de rechtbank toestemming verleend om mede op grond van de niet openbaar gemaakte gedeelten van de aan het individuele ambtsbericht van 8 maart 2005 ten grondslag liggende stukken uitspraak te doen.

III. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd.

Eiser behoort tot de Koerdische bevolkingsgroep en was waarnemend voorzitter van de HADEP in Elbistan. De politie heeft verschillende keren een inval gedaan in het partijbureau, waarbij eiser en anderen werden gearresteerd. Eiser is ongeveer 15 keer gearresteerd door de politie, voor het eerst in 1994 en voor het laatst in juni 2002. De arrestatie in 1994 was verricht naar aanleiding van een partijbijeenkomst in Elbistan waarbij Koerdisch werd gesproken. Na een arrestatie volgde een verhoor en na verloop van tijd, enkele uren of een nacht, vrijlating. Eénmaal, in 1997, moest eiser een document ondertekenen met een onbekende strekking. De politie zei dat eiser niet meer mocht deelnemen aan verboden bijeenkomsten en geen propaganda mocht maken. Eiser is bij de arrestaties verschillende keren mishandeld. Tijdens de laatste arrestatie, eiser heeft zich toen op verzoek bij de politie gemeld nadat hij terugkwam uit Koeweit, werd eiser meegedeeld dat hij, net als alle andere leden van de HADEP, werd aangeklaagd.

Eiser is verschillende keren anoniem telefonisch bedreigd, laatstelijk in juni 2002.

Eiser is in augustus 2002 naar Azerbeidzjan gegaan om te werken. Na vier maanden is eiser ontslagen en vervolgens is hij op 28 november 2002 teruggekeerd naar Turkije. Sindsdien is eiser niet meer

AWB 05/43588

3

bedreigd.

Op 25 mei 2003 heeft eiser Turkije verlaten.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich gemotiveerd op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

2. Eiser heeft zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

V. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

3. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

4. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

5. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder b van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling zonder geldige reden niet heeft voldaan aan de aanwijzingen, bedoeld in artikel 55 van de Vw 2000.

6. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser zich van 21 december 2004 tot 8 februari 2005 heeft onttrokken aan toezicht op vreemdelingen zonder dit vooraf te melden. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat deze verplichting ook geldt indien, zoals eiser aanvoert, de vreemdelingenpolitie naar hem op zoek is. Voorts is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser in het geval van psychische problemen om ontheffing van de meldplicht had kunnen verzoeken. Vastgesteld kan worden dat eiser hierom niet heeft verzocht. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid en onder b, van de Vw 2000 betrokken bij het onderzoek naar de aanvraag.

7. Gelet op het voorgaande dient van het asielrelaas positieve overtuigingskracht uit te gaan wil het

AWB 05/43588

4

door verweerder geloofwaardig kunnen worden bevonden. Ter onderbouwing van het standpunt dat daarvan geen sprake is heeft verweerder gewezen op de in het individuele ambtsbericht van 8 maart 2005 genoemde onderzoeksresultaten. Na kennisneming van de onderliggende stukken van dit ambtsbericht is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich, gelet op de resultaten van dit onderzoek (II.2), in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat er een rechtszaak tegen eiser loopt vanwege lidmaatschap van of verrichte activiteiten voor de HADEP. Na kennisneming van de onderliggende stukken is de rechtbank tevens van oordeel dat het feit dat ten behoeve van dit ambtsbericht één bron is geraadpleegd, niet maakt dat het individueel ambtsbericht onzorgvuldig tot stand is gekomen, gelet op de door deze bron gebruikte onderzoekstechniek(en) en de door deze bron, derde informanten heeft geraadpleegd.

8. Verweerder heeft zich ten aanzien van de overige door eiser ondervonden problemen op het standpunt gesteld dat deze problemen niet dusdanig ernstig zijn dat gesproken kan worden van gegronde vrees voor vervolging. Daarbij is er door verweerder onder meer op gewezen dat eiser weliswaar heeft verklaard dat hij in de periode van 1994 tot juni 2002 vijftien maal is aangehouden, maar dat niet is gebleken dat eiser sindsdien in dat verband problemen heeft ondervonden en is er door verweerder op gewezen dat eiser in 2002 naar Azerbeidzjan en Koeweit is gereisd en bij terugkeer naar Turkije is gecontroleerd en zonder problemen kon inreizen. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser niet eerder dan 25 mei 2003 aanleiding gezien heeft Turkije te verlaten en bij die gelegenheid op gecontroleerde en probleemloze wijze Turkije heeft verlaten. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat de door eiser ondervonden problemen onvoldoende zijn voor de conclusie dat eiser te vrezen heeft voor vervolging of voor de conclusie dat aannemelijk moet worden geacht dat eiser bij terugkeer naar het land van herkomst zal worden onderworpen aan een door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) verboden behandeling.

Ten slotte is de rechtbank van oordeel dat het beroep op vluchtelingenschap wegens ondervonden discriminatie evenmin kan slagen. Verweerder heeft er in dit verband terecht op gewezen dat gesteld noch gebleken is dat de ondervonden discriminatie heeft geleid tot de onmogelijkheid om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren, nu eisers kinderen naar school konden gaan en eiser vanaf 1993 tot 25 mei 2003 op hetzelfde adres heeft kunnen wonen. Gelet op het voorgaande heeft de stelling van eiser dat hij heeft gewerkt en zijn kinderen naar school gingen, maar dat dit discriminatie niet uitsluit, verweerder niet tot een ander oordeel hoeven leiden.

9. Eiser heeft zich in verband met het beroep op artikel 3 van het EVRM voorts op het standpunt gesteld dat hij vanwege zijn functie en activiteiten voor de HADEP wordt verdacht van betrokkenheid bij de PKK/KADEK, in welk verband eiser verwijst naar het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van januari 2003. Eiser heeft er op gewezen dat uit dit ambtsbericht tevens blijkt dat personen die verdacht worden van het lidmaatschap van twee laatstgenoemde partijen worden overgebracht naar de antiterreureenheid van de politie. Aldaar is onderwerping aan foltering of mishandeling niet uit te sluiten.

Dat eiser als zodanig bekend staat en dat in zijn geval, indien een ondervraging zal plaatsvinden, een ondervraging zal leiden tot foltering of mishandeling, is door eiser onvoldoende onderbouwd. De rechtbank betreft bij dit oordeel voorts hetgeen in rechtsoverweging V.7 is overwogen ten aanzien van de geloofwaardigheid van de stelling van dat er een rechtszaak tegen eiser loopt vanwege lidmaatschap van of verrichte activiteiten voor de HADEP.

10. Ten slotte is de rechtbank met verweerder van oordeel dat een beroep op het traumabeleid dient te falen, dit gelet op het tijdsverloop tussen de gestelde traumatiserende gebeurtenissen en het tijdstip waarop eiser Turkije heeft verlaten. Eiser is immers nog een jaar na zijn laatste aanhouding in Turkije gebleven.

11. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

AWB 05/43588

5

13. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

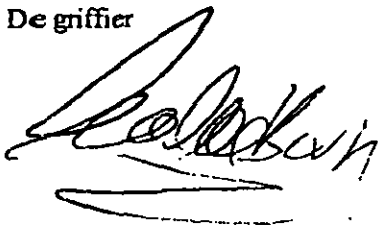
VI. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 26 maart 2007 door mr. G.S. Crince Le Roy, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. E.M. de Buur, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 26 MAART 2007

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Conc.:EB

Coll.:EB

D:C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

LAWYERS OFFICE
 Mr. Z.M.K.J. Berger *
 Mw. Mr. M.M. Setiaman **
 Mr. M.F.M. Geeratz
 Mr. A.J.T.M. Oudenhoven
 Mr. Z.M. Alaca
Advocaten en procureurs

BERGER ADVOCATEN

✉ Postbus 347
 5900 AH Venlo
 Goltziusstraat 39
 5911 AT Venlo
 ☎ 077-3510331
 ☎ 077-3510051
 info@bergeradvocaten.nl
 www.bergeradvocaten.nl

Datum: 23 april 2007

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: /IND
 dur078051_hb

Typecode: ME
 ☎ direct:

PER TELEFAX: 070-365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 te Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2456	
B	23 APR 2007
ZAAKNR.	
AAN: ...	✓1
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestreng College,

Op grond van bijgaande machtiging stel ik bij deze hoger beroep in tegen de daarin vermelde uitspraak van de rechtbank, welke hierbij in afschrift wordt overgelegd.
 Daartegen worden de volgende grief aangevoerd.

Grief 1

Deze grief is gericht tegen de rechtsoverweging op pagina 4 onder punt 9, waarin de rechtbank overweegt: *"dat eiser als zodanig bekend staat en dat in zijn geval, indien een ondervraging zal plaatsvinden, een ondervraging zal leiden tot foltering of mishandeling, is door eiser onvoldoende onderbouwd."*

Toelichting:

Uit het rapport van nader gehoor van 2 juni 2003 blijkt dat appellant een gedetailleerd en consistent asielrelaas naar voren heeft gebracht. Op grond van dit asielrelaas en het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van januari 2003 dient te worden geconcludeerd dat appellant bij terugkeer naar Turkije een reëel risico loopt om onderworpen te worden aan een behandeling verboden bij artikel 3 EVRM en artikel 3 Anti-folterverdrag. Bij brief van 6 november 2006 heeft appellant verwezen naar paragraaf 3.4.11 van het ambtsbericht van januari 2003. Uit deze paragraaf van het ambtsbericht blijkt dat personen die worden verdacht van het verlenen van steun of onderdak aan terroristische organisaties worden overgebracht naar de antiterreureenheid van de politie. Bij de antiterreureenheid van de politie is onderwerping van de verdachte aan foltering of mishandeling niet uit te sluiten volgens het ambtsbericht.

BERGER

ADVOCATEN

Uit het individueel ambtsbericht opgesteld op 8 maart 2005 door de Minister van Buitenlandse Zaken blijkt dat de door appellant overgelegde kopie van zijn identiteitskaart een origineel document betreft en dat uit het onderzoek is gebleken dat appellant bekend is bij en lid was van de vroegere HADEP-partij te Elbistan/Kahramanmaras. Appellant is in 1995 bestuurslid van deze partij geweest. Zijn functie was waarnemend voorzitter. Dat de overige door appellant overgelegde documenten vals bevonden zijn doet niet af aan het feit dat appellant een reëel risico loopt onderworpen te worden aan een behandeling verboden bij artikel 3 EVRM en artikel 3 Anti-folterverdrag. Aangezien op grond van het vorenstaande niet getwijfeld dient te worden aan de identiteit van appellant en de door hem uitgevoerde werkzaamheden voor de HADEP-partij, dient te worden geconcludeerd dat bij terugkeer van appellant naar Turkije hij als uitgeprocedeerde asielzoeker de aandacht op zich gevestigd zal krijgen, welke kan leiden tot een schending van artikel 3 EVRM. Derhalve is door de rechtbank ten onrechte overwogen dat bovengenoemde stelling door eiser onvoldoende onderbouwd is.

Op grond van het bovenstaande verzoek ik u dit hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, met veroordeling van de Minister in de kosten van deze procedure.

In afwachting.

Met de meeste hoogachting,

Mr. Z.M.K.J. Berger